

paa den anden Side ikke gaae videre. Jeg kan hverken gaae ind paa Forslaget under Nr. 62 eller paa Forslaget under Nr. 63, og jeg skal angive, hvad Forskjel der er mellem de Forslag, som 4 ærede Medlemmer af Landstinget have stillet under disse Afstemningspunkter, og paa den anden Side Forslaget under Nr. 65. Forskjelligheden er en dobbelt. For det Første er der den Forskjel med Hensyn til Forslaget under Nr. 62, at efter dette kunde, naar Halvdelen af Landets Communer ere gaaede til en Aflysning af Offer og Accidentser, den øvrige Halvdeel tvinges til at gjøre, hvad de Andre frivilligt havde gjort. Jeg behøver ikke at udtale mig nærmere herom — det er Noget, som jeg efter min hele Betragtning af Sagen ikke kan gaae ind paa — men jeg indrømmer, at saaledes som det er stillet, danner det ikke nogen integrerende Deel af Hovedforslaget, men det vil jo blive særligt afstemt, og jeg maa altsaa nu vende mig imod Hovedforslaget. Der finder jeg saa en anden Afvigelse fra det, som jeg har deeltaget i at foreslaae, nemlig at Ydelsen her er slaaet fast til en bestemt Sum, idet de 390,000 Rbd., som Offeret har udgjort udenfor Kjøbenhavn efter et Gjennemsnit af de sidste 5 Aar, er nebsat med en Femtedeel. Denne Nebsættelse kan jeg ikke billige, og jeg troer ikke, at den høitærede Minister, da han foreslagde os Loven og der foreslog os i Beredningen at gjøre en Reduction af Hjemmeindtægten med en Femtedeel, har drømt om, at denne Reduction skulde blive benyttet paa en saadan Maade som her. Jeg troer vist, at man kan sige, at dersom Offer og Accidentser i Subberetningerne fra 1855—59 ikke ere anslaaede for lavt — for høit ere de ganske vist ikke ansatte. Denne Nebsættelse vilde altsaa berøve Følkets Presters omtrent 80,000 Rbd. af den Indtægt, som de i de sidste Aar have havt, og det forekommer mig at være en vel dyr Betaling for den Sikkerhed, som de ville opnaae ved Forslaget. Derimod vil det efter det Forslag, der under Nr. 65 er stillet af to ærede Landstingsmænd i Forening med mig, være overladt til Ministeren efter de locale Omstændigheder at foretage en Nebsættelse, isald en saadan findes passende og nødvendig. Det er udtrykkeligt udtalt i dette Forslag, at kun

Subberetningerne for 1860 skulle lægges til Grund, medens derimod selve Aflysningssummen bestemmes af Ministeriet i Overensstemmelse med $\frac{2}{3}$ af Sognets Familiefædre. Jeg har derfor ogsaa noget Haab om, at den høitærede Minister vil gaae ind paa vort Forslag, saameget mere som det forekommer mig, at det heldigt undgaaer de Vanfæligheder, som efter hans egen Fremstilling ved Lovens Forelæggelse frembyd sig for ham imod Aflysningen.

Drejer: Jeg har sjelden paa denne Plads været i en vanfæligere Stilling end den, hvori jeg befinder mig med Hensyn til de foreliggende Forslag om Offer og Accidentser, idet jeg paa den ene Side sætter saa stor Priis paa Offerets Afkæffelse, at jeg, naar dette ikke opnaaes, anseer Loven for at ville tabe en ganske væsentlig Deel af sin Betydning (Hør!), og paa den anden Side har den Tvivl, om ikke det, der foreslaaes sat istedet, er misligere end det, der ophæves, altsaa om ikke Løgemidlet er værre end Sygdommen. Jeg skal ikke forsøge paa at skildre de Misligheder, der ere forbundne med Ydelsen af Offer og Accidentser, efterat det oprindelige Forhold mellem Præst og Menighed i Tidens Løb er forandret; de ville vistnok være gaaede op for enhver opmærksom Sagttager. Jeg skal derimod med Hensyn til den foreslaaede Aflysningsmaade bemærke, at det forekommer mig, at Udredelsen af fastsatte Pengebeløb bliver langt byrdefuldere end en frivillig Ydelse, som man har det i sin Magt at lempe efter Omstændighederne, og at der er stor Fare for, at den hele Lov vil blive modtagen med Ubillie, dersom Offer og Accidentser forvandles til tvungne Præstepenge, der ovenikjøbet maae komme til at falde ogsaa paa dem, der hidtil have været aldeles fritagne, navnlig for Accidentser. Gik Forslagene i Virkeligheden ud paa at lægge Balget mellem disse forskellige Ydelsesmaader i de Ydelsespligtiges egne Hænder, stillede Sagen sig betydeligt anderledes, men dette er ingenlunde Tilfældet, fordi Balget gives til de $\frac{2}{3}$ af Communens Familiefædre, hvilke $\frac{1}{3}$ i Reglen ville være Minoriteten af de Offerpligtige. Man vil desuden, at naar Halvdelen af Landets Communer ved $\frac{2}{3}$ af Familiefædrenes Billie have faaet Offeret afløst, skal